

ECOUL

An.1 Nr.12 martie 2008

Ziarul satului Colonița

După un an de activitate „Ecou” își ia Adio!

La 16 februarie 2007 a apărut pe lume ziarul cu numele „Ecou”, la maternitatea numită „Xerox” din str. Pușkin, din incinta Bibliotecii pentru copii „Ion Creangă”. Cu emoții în priviri așteptam apariția lui pe lume. Ne era frică, oare cum va fi? În sfârșit l-am văzut. Cu mâinile tremurânde l-am luat în brațe. Nu știam cum avea să fie primit de către săteni, era primul ziar sătesc din familia Coloniței. Înainte de a-l arăta lumii întregi, am mers cu el la Primar, atunci Maria Iarmenco și la Consiliu. Unii dintre consilieri au fost plăcut surprinși, alții, mai conservațiști, spuneau că satul a existat până acum fără ziar și așa va putea exista de-acum încolo. Totuși, cu majoritatea voturilor, el a fost acceptat în comunitatea noastră. Sătenii l-au primit și ei cu uimire, dar și cu bucurie. Așa a luat naștere „Ecou”.

Timp de un an, am încercat să aducem prin el informații utile, am încercat să ținem la curent colonițenii cu cele mai importante evenimente din sat și să tragem atenția asupra unor lucruri care trebuiesc schimbate, am destăinuit lucruri necunoscute despre oameni cunoscuți și am încercat să reînviem unele tradiții uitate din Colonița.

Astăzi venim cu ultimul număr al ziarului și anunțăm sfârșitul ziarului „Ecou”. Si nu pentru ca vrem noi asta, dar pentru ca... nu mai avem pe ce bani sa-l facem. Până acum am fost "finanțați" de la Primărie, dar ni s-a încheiat contractul de munca și consiliul și primarul spun că Primăria nu are bani pentru a-l prelungi.

„Finanțarea” consta în mai puțin de 700 de lei, lunar, dintre care 400 erau cheltuiți pentru multiplicare (xerox), alții 100 pentru printer, calculator, internet, CD-uri și alte mijloace și suporturi tehnice. Mai puțin de 200 de lei era ceea ce rămânea pentru munca noastră, atât pentru adunarea informațiilor, scrierea lor, cât și pentru

În acest număr:

- „Muzica este lumina ce umple casa noastră”
Interviu cu Valentina și Vasile Bajurean
- Irina Ababii & Ion Ursu – O pereche nepereche.
Mihai Dolgan. Și lui Dumnezeu îi plac

Câștigătorii concursului „Ziarul Ecou Împlinește un an”

Prima care a răspuns corect la întrebările rebusului a fost **Anastasia Saranciuc**, profesoară de matematică, șc. medie nr. 94 „Gheorghe Ghimpu”. Dnei va primi drept premiu o ședință gratuită la **Salonul de frumusețe din Colonița**, care constă din freză, aranjarea părului și manichiură.

Zinaida Foiu și Irina Stoleru, ambele eleve în cl. 7 „a” a șc. medii nr. 94 „Gheorghe Ghimpu”, următoarele care au răspuns corect la întrebări, vor primi un abonament pentru o lună la sala de shaping, grupa de tineri (3 x 1 ora pe săptămână).

Olesea Croitoru și Eugenia Foiu, eleve în clasa a 6-a „a” vor primi câte un deodorant.

Felicitări câștigătorilor!

Mulțumiri pentru acordarea premiilor dnei. Eugenia Bâzgu, proprietara salonului de frumusețe!

culegerea la calculator, machetare și design. Cu atât era activitatea noastră apreciată. Dar, nu am cerut mai mult, depuneam această muncă din proprie inițiativă și plăcere, am vrut doar să ne continuăm activitatea și să facem un lucru bun. Din păcate, acesta nu mai este posibil. Iar entuziasmul nostru de la început, când eram în stare să răsturnăm și munții pentru cauza noastră, scade și el din lipsa unei susțineri, astfel că lăsăm mâinile în jos. Fie voia boierilor cei mari!

Ne pare rău și ne cerem scuze pentru greșelile pe care s-a întâmplat să le scăpăm în unele texte (gramaticale, de tipar sau de conținut).

Ne cerem scuze și pentru că ne-am „lăsat așteptați” uneori, iar numerele ziarului întârziiau cu apariția în unele luni. Deseori, tehnica era cea care ne juca festa, căci ajungeam să spunem câteodată: „cineva chiar nu vrea ca noi să apărem...”. De ce? Pentru că de fiecare dată când trebuia să apară un nou număr, intervenea ceva. Ba calculatorul se defecta, ba printerul refuza să lucreze, ba pozele ieșeau prea întunecate, ba xeroxul de la mica noastră „tipografie” se defecta... Ni s-a întâmplat odată să pierdem toată informația, la care lucrasem zile întregi, pentru că chiar în dimineața în care trebuia să apară noul număr al „Ecoului”, calculatorul ne-a întors spatele, spunându-ne că nu se aprinde și nu ne mai dă nici o informație. A trebuit s-o luăm de la capăt, dar am reușit.

(continuare în pagina 3)

Griji pentru proprietarii de terenuri

La ședința Consiliului sătesc din 5 februarie 2008, Ecaterina Tabacaru a anunțat rezultatul controlului terenurilor agricole din extravelanul satului. Situația este îngrijorătoare. Sunt multe terenuri nearate și nepregătite pentru

semănatul de primăvară.

DI. V. Andriesi care are încheiate contracte de arendă cu proprietarii de terenuri, prezent la ședință, a informat membrii Consiliului că va rezilia contractele cu sătenii din Colonița.

„Terenurile nu sunt comasate (unite), lucru ce face imposibilă prelucrarea lor” a afirmat Andriesi.

Consilierii M. Lupașco, V. Moraru, C. Umanet au remarcat că pentru rezilierea contractelor se cere acordul ambelor părți. „Oamenii trebuiau să fie anunțați cu 2-3 luni înainte, iar terenurile înainte de a fi predate proprietarilor trebuiau să fie arate. Unii oameni n-au primit partea lor de recoltă stabilită în contract, însă impozitele vor trebui să le achite”

Aceștia au dreptul să apeleze la judecată.

Conform unei informații neoficiale și Alexandru Valuță a încetat activitatea economică și are intenția să vândă terenurile și proprietățile imobile, cumpărate anterior în Colonița.

Gheorghe Calancea, primarul Coloniței, ne-a informat că A. Valuță a fost invitat de mai multe ori la Primărie, însă nu s-a prezentat.

Amendă de 42 mii pentru furt de energie electrică

Cu câteva luni în urmă, un grup de săteni ce locuiesc în apropierea blocului cu 4 etaje, de tip vilă (EuroHouse) din str. Tohatin a semnalat Primăria despre utilizarea energiei electrice neautorizate de către Compania de imobil „Management Consulting service SRL”, cea care construiește acel bloc. Inițial se credea că s-au conectat la rețeaua electrică a școlii. Gheorghe Calancea ne-a comunicat că a fost sesizată Compania Union Fenosa și în urma unei expertize s-a constatat că energia electrică nu a fost furată de la școală. Compania a cărei director general este Corneliu Mazur a fost amendată cu 42 mii lei, achitată în folosul Companiei Union Fenosa.

Proiect de viitor – o posibilă rezolvare a lipsei locurilor de casă

Propunerea de a schimba destinația unui teren de pășune în unul pentru construcții ar putea rezolva una din problemele stringente ale s. Colonița – lipsa terenurilor pentru locuri de casă. Inițiativa a venit din partea primarului, Gheorghe Calancea și dacă ea va fi susținută de către Consiliu va putea fi înaintată o cerere Guvernului pentru a ne oferi acest drept.

Acest proces **poate dura un an și mai mult**, însă **dacă** Guvernul acceptă propunerea, Colonița ar putea obține cca. 150 de locuri de casă. Terenul se află în dreapta traseului Chișinău-Tohatin.

În prezent, la Primărie sunt înregistrate mai mult de 300 de cereri ale colonițenilor pentru a primi loc de casă.

Felicitări

Ziarul „**Ecou**” felicită grupul de fluieriști, condus de Mihai Burciu și grupul de dansatori, îndrumat de Mariana Morgun, pentru succesele obținute în cadrul festivalului „La fântâna dorului”, etapa de sector. Ei au ocupat locul I și, respectiv II.

Felicităm și Cercul dramatic, condus de Nadejda Martinici, care a ocupat locul II la concursul „Scena școlii”, etapa de sector.

Le urăm succese în continuare!

Știri pe scurt

Vânzare la licitație

☞ La 4 aprilie, curent va avea loc o licitație de vânzare-cumpărare a două loturi de pământ din sat. Acest lucru a fost decis la ședința Consiliului din 5 februarie 2008.

Un lot cu suprafața de 419 m² se află mai jos de fosta sală sportivă din strada 31 august, prețul inițial fiind 43.905 lei. Al doilea teren are 138 m² și este în strada Trandafirilor, preț inițial 30.073 lei.

☞ Stația Experimentală de Mașini (SEM), avându-l ca director pe P. Molodiuc a înaintat Primăriei un set de acte prin care cer drept proprietate a statului un teren cu suprafața de 26 ha, care aparține Coloniței. Acest teren este situat deasupra traseului de raliu și a fost dat în folosință SEM în anii '80. Organizația nu mai funcționează, însă terenurile le consideră ca fiind proprietate de stat.

„Nu vom ceda aceste terenuri” afirmă primarul Coloniței.

Statutul Satului Colonița (extrase din document)

Art. 3 Conform datelor statistice din 01. 01. 2008 componența numerică a locuitorilor este de 3575 de oameni (inclusiv persoane plecate, n.r.)

Art. 6 Suprafața administrativă a satului este de 2644 ha, dintre care: suprafața fondului funciar constituie 2644 ha, pășuni 217 ha, suprafața localității 250,1 ha, fondul silvic 326,4 ha și drumurile 55 ha.

Art.8 Peste 2700 de locuitori cu drept de vot au fost incluși în listele alegătorilor.

(continuare în pagina următoare)

Art. 10 În teritoriul satului Colonița funcționează următoarele instituții social-culturale, care se află în autoritatea Consiliului sătesc:

- Grădinița de copii nr. 24 cu capacitatea de 140 de locuri, 31 de angajați;
- Centrul de sănătate, 4 medici de familie, 4 asistente medicale;
- Casa de Cultură cu capacitatea de 160 de locuri, 4 angajați;
- Biblioteca publică din incinta Primăriei;
- Centrul Comunitar cu acces la informație;
- Punct veterinar, care activează în incinta Centului de Sănătate;
- Căi de comunicații existente în raza satului;
- Drumuri de interes local.

Art. 11 În hotarele localității sunt amplasate 2 întovărășiri pomilegumicole

Î. P. „Valea Mestecenilor” – 80 de loturi pomicole, suprafața totală de 8 ha

Î. P. „Codru” – 21 de loturi pomicole, suprafața totală 3 ha

Pe teritoriul satului activează următorii agenți economici:

- Întreprinderea individuală „Procop Genifer”, comerț
- Î. I. „Procop Genifer”, servicii auto
- Î. I. „Sevastian Alfa”, comerț
- Î. I. „Mazîlo Oleg”, producerea geamurilor termopan
- COOP „Budești”, comerț
- Î. I. „Ababii Victor”, comerț
- SRL „Polifurnis”, comerț
- SRL „Impac-AV”, confecționarea obiectelor de metal
- SRL „Siluet”, confecționarea ciorapilor
- G. Ț. „Tabacar Pelagheia”, comerț
- SRL. SC „CD Teodora”, confecționarea ciorapilor
- SRL „Ludacor”, comerț
- SRL „Stodrom Grup”, prelucrarea de cosăuți
- SA Farmacia „Farmacopeea”
- G. Ț. „Moraru Vasile”, agricultura

După un an de activitate „Ecou” își ia Adio!

(continuare din pag. 1)

Ne pare rău și dacă nu întotdeauna v-am îndeplinit așteptările sau dacă ați fi vrut să aflați mai multe despre ceva anume și nu am făcut-o. Dar, știți? Am spus de-atâtea ori că așteptăm propuneri, opinii, critici, idei, dar... nu prea au îndrăznit mulți să vină și să ne spună „Dar poate aveți nevoie de un ajutor? Poate pot face și eu ceva, ca tot e pentru satul nostru?” Sau măcar o propunere, o apreciere, care să ne motiveze și să ne arate că suntem necesari. Trăim într-un sat, ne cunoaștem cu toții... Am dat și numere de telefon, am făcut și un email, pentru mai multă comoditate, dar așa suntem noi leneși, indiferenți față de tot ce ne înconjoară, așteptăm întotdeauna ca altcineva să facă pentru noi. Că, de ce să mă chinui eu, dacă pot alții? Eu voi sta comod în fotoliu și voi citi, apoi voi face comentarii, voi căuta toate greșelile, le voi sublinia cu stiloul și le voi transmite celor care scriu să vadă și ei câte le au... Despre sublinierea greșelilor nu vorbesc întâmplător, așa și s-a întâmplat, la primul număr, când de-abia încercam timizi să ne facem apariția, un domn profesor și-a pus elevii să sublinieze greșelile, pentru a ni le arăta, chipurile: „uite câte aveți și vă mai numiți ziar...” Mda. A fost o bună „motivație” pentru început, dar am continuat, pentru a arăta că putem fi mai buni.

Oricum nu vrem să găsim un vinovat acum, nu are rost, am fost complici cu toții la „trecerea în neființă” a lui „Ecou”. Unii prin nepăsare, alții prin lipsă de susținere, alții prin lipsă de curaj pentru a lupta cu greutățile... Am avut nevoie de mai mult sprijin, atât din partea autorităților, cât și din partea cititorilor, căci numai împreună am fi putut deveni o putere.

A fost o încercare timidă de a face ceva bun pentru sat, am vrut să aibă și Colonița un ziar al său cum au și alte sate. Dacă ne-a reușit măcar puțin, voi judecați. Mulțumim tuturor celor care au crezut în noi și care ne-au susținut pe parcursul tuturor celor 12 luni!

Mulțumiri!

Aducem mulțumiri speciale dnei Maria Iarmenco, care în funcția ei de primar a susținut cel mai mult apariția ziarului „Ecou”, de asemenea, tuturor membrilor fostului Consiliu, care au sprijinit această idee; dnei. Elena Luchian, contabil, pentru contractele încheiate și susținere; dlui. Gheorghe Calancea, dnei. Claudia Oleacu, pentru informațiile acordate. Mulțumim pentru susținere financiară dnei. Eugenia Bâzgu. Îi suntem recunoscători și dnei. Olga Țoiu, care ne-a oferit o bogată informație despre satul nostru și despre frumosele lui tradiții; lui Sergiu Iachim, care ne-a ajutat din punct de vedere tehnic la primele ediții ale ziarului. O deosebită recunoștință avem pentru dl. Iacob, de la serviciul de xerox, cel care a avut grijă în fiecare lună ca imaginea ziarului să arate cât mai bine.

Mulțumim tuturor celor care ne-au ajutat să ne menținem și să mergem înainte!

P.S. Numărul acesta nu va fi gratis ca cele precedente din lipsa de mijloace financiare. Mulțumim pentru înțelegere.

„Muzica este lumina ce umple casa noastră”

*Două suflete împerecheate de muzică, două inimi ce cântă în unison, doi oameni pentru care viață fără de cântec este de neconceput... **Valentina și Vasile Bajurean** – un cuplu deosebit pentru Colonița.*

Dragostea față de muzică a fost cea care i-a unit și tot ea reușește până azi să mențină căldura în căminul lor familial.

Să aflăm mai multe despre dragostea lor și activitatea pe care o desfășoară chiar de la ei.

Câți ani are dragostea dvoastră pentru muzică?

DI. Vasile: Am iubit muzica de mic copil. În clasa a 7-a tata mi-a cumpărat primul acordeon, țineam atât de mult la el, încât îl puneam alături, pe cuptor, atunci când mă culcam, iar noaptea mă trezeam din când în când și puneam mâna să verific dacă este.

La acordeon am învățat să cânt singur, după auz, iar după ce am absolvit școala medie generală din sat mi-am continuat studiile la Școala de Cultură din Soroca. În 1964 încă nu era secția de taraf, de aceea m-am înscris la Regie, teatrul fiind o mare pasiune de-a mea. În al doilea an a fost înființată secția taraf și am regretat foarte mult că nu fusese fondată cu un an mai înainte.

Anii de studii au fost foarte frumoși. Mă duceam de dimineață la Colegiu și aproape că nici nu stăteam pe acasă, treceam doar o fugă să iau masa, mai făceam câte ceva și mă întorceam cât mai repede la studii.

Era o atmosferă deosebită acolo. Muzica începea să se audă în săli încă de la ora 6⁰⁰ dimineața, într-un colț cânta cineva la clarinet, în altul cineva la pian, de undeva se auzea o voce... Și-acum când trec uneori pe lângă Sala cu Orgă și se aude muzica, mă opresc pentru câteva clipe și ascult... e o plăcere.

Dna. Valentina: Muzica mă înconjoară și pe mine încă din copilărie, iar dragostea pentru ea s-a născut anume atunci.

În clasa a 4-a tata m-a înscris la liceul de muzică „Ciprian Porumbescu” din Chișinău.

Am avut colegi cunoscuți acum pentru talentul lor, cum sunt: Vasile Iovu, Maria Codreanu, Ștefan Petrache, Constantin Rusnac ș.a. După absolvirea liceului mi-am urmat studiile la Institutul de Arte „G. Muzicescu”, secția dirijor de cor.

Și dragostea dvs. unul pentru altul unde își ia începutul?

sindicatelor, în Uniunea Sovietică, după activitatea pe care o ducea. Am fost remarcați chiar și de Ministerul Culturii din Moscova.

Cum a început activitatea dvs. în Colonița?

DI. Vasile: Am venit aici în 1983. Înainte de asta lucrasem în Lipcani, eu am predat acordeonul la școala pedagogică, iar Valentina a fost profesoară la școala muzicală.

În Colonița mi-am început activitatea ca acompaniator la

școală, Valentina ca profesoară de muzică și de limbă română, sau moldovenească cum se spunea atunci. Ne-am continuat activitatea la Casa de Cultură, Valentina fiind și director.

În timpul activității noastre s-a format corul mare al satului, grupul vocal

feminin, grupul vocal de bărbați, taraf ș.a. Colonița lua primele locuri în cadrul festivalurilor raionale.

O contribuție deosebită în organizarea activităților artistice în acea perioadă a avut-o dl. Radiola, pe atunci, director al gospodăriei agricole. Ni se ofereau condiții bune de lucru, instrumente muzicale, mijloace de transport pentru deplasări la concerte etc.

Dna. Valentina: Ne-am cunoscut la Vorniceni, raionul Strășeni, în 1972, iar muzica a fost cea care ne-a apropiat. Eu eram la practică, de la Institutul de Arte, iar Vasile a venit acolo ca acompaniator.

Era o activitate deosebit de bogată în domeniul muzicii în acea regiune. Pe lângă Casa de Cultură activau 7-8 cercuri artistice: cor, taraf, muzică de estradă, dansuri populare ș.a. Iar Vorniceni avea una dintre primele 7 Case de Cultura a

Școala muzicală dvs. ați înființat-o...

Da. În anul 1990, la cererea noastră a fost deschisă în Colonița o filială a școlii muzicale din Stăuceni, unde să se studieze pianul, acordeonul și vioara. Inițial am activat în 2 încăperi din blocul C al școlii, iar în prezent ne desfășurăm activitatea în cadrul localului Centrului de Sănătate.

Din păcate condițiile de lucru de aici nu sunt întocmai bune, fiind nevoie de o renovare generală. Tencuiala cade de pe tavan, în pereți s-au format crăpături, iar podeaua este putredă. Încercăm să facem câte ceva împreună cu părinții, pentru a ameliora această stare de lucruri, însă nu este suficient. Mobilierul este, la fel, vechi de când lumea...

Suntem susținuți foarte mult de administrația de la Stăuceni, însă în acest sens ei nu pot face nimic. Copii sunt ai satului și deci oamenii, împreună cu conducerea trebuie să facă ceva pentru a crea condiții bune pentru cei care sunt viitorul nostru.

Ce alte dificultăți întâlniți în munca dvs.?

Din punct de vedere tehnic, o problemă este lipsa unor amplificatoare bune, a microfoanelor și chiar a stativelor pentru microfoane, fapt ce îngreunează munca noastră și care dăunează la calitatea concertelor.

O piedică este și lipsa mijloacelor de transport pentru a pleca la diferite concerte.

Din punct de vedere al creației, ne pare foarte rău că sunt puțini copii care își doresc să studieze muzica, deseori fiind de vină chiar părinții, mulți dintre care o consideră o activitate neserioasă. Acest lucru, însă, nu este adevărat, muzica este cea mai nobilă muncă.

Vorbiți-ne în câteva cuvinte despre școala muzicală și studiile care se desfășoară aici.

În acest an, studiază la școala muzicală pianul și acordeonul 22 de copii. Durata studiilor este de 7 ani pentru pian și 5 ani pentru acordeon.

O oră pe săptămână facem lecția de cor.

De trei ori pe an se desfășoară examene, la care comisia apreciază dinamica dezvoltării lor.

Chiar dacă nu merg mai departe în domeniul muzical, ci își aleg alte profesii, copii care studiază muzica sunt mai deosebiți, sunt mai bogați spiritual. Uneori îi întrebăm pe foștii elevi dacă nu vor să-și vândă instrumentele, însă primim întotdeauna, ca răspuns un „Nu” categoric.

Ne bucurăm mult știind că ei continuă să cânte și că muzica a devenit o parte din ființa lor.

Ce vă bucură cel mai mult în activitatea dvs.?

Dna. Valentina: Desigur că bucuria noastră cea mai mare este faptul că am insuflat și altora această dragoste pentru muzică, iar când vedem că elevii noștri au reușite și realizări frumoase suntem și mai mulțumiți.

Ce e mai important în muzică, munca sau talentul?

Pentru a reuși, desigur, este necesar să ai mult talent, acest har înnăscut, însă e nevoie și de hărnicie din partea elevilor, știut fiind faptul că, munca compensează o parte din ceea ce nu ți-a dat Dumnezeu. Lucrăm cu fiecare copil în parte, însă, ei trebuie să exerseze și singur, în fiecare zi acasă.

Există cineva dintre elevii dvs. în care vedeți un continuator al acestei nobile munci pe care o depuneți dvs.?

Nu avem astăzi, cu părere de rău, un continuator. Foștii elevi și-au ales alte profesii, spunând că muzica e frumoasă pentru suflet, însă pentru a obține bani trebuie să profeseze altceva. Dar am avut copii care au absolvit foarte bine, cum sunt: Liliana Jura, Natalia Umanet, Olga Bâzgu, Zina Iliușin, Irina Bâzgu, Mihai Milicenco și mulți alții.

Dacă ați avea posibilitatea să întoarceți timpul înapoi, ați lua-o pe alt drum?

Dna. Valentina: Nu! Nu aș vrea să fac altceva în afară de muzică, nu aș alege o altă profesie niciodată. Muzica este lumina ce îmi umple sufletul și casa noastră, este cea care menține echilibrul și căldura în familia noastră.

DI. Vasile: Nu îmi închipui cum ar fi să nu cânt la acordeon, el e sufletul meu. Să nu se supere soția, dar el e primul pentru mine, e cel mai important lucru din viața mea.

Vă mulțumim!

Mișcare, Dinamism, Pasiune, Sentiment, Tandrețe, Eleganță, Sublimitate... Toate

Irina Ababii & Ion Ursu – O pereche nepereche

adunate într-o privire, într-o mișcare, într-un dans... în doi oameni ce-și pictează cu măiestrie tabloul, pe pânza ringului de dans.

Nimeni dintre cei care i-au văzut măcar o dată, nu au rămas indiferenți față de acești doi dansatori, care parcă ar face magie curată, căci reușesc să-i cucerească pe toți.

„Ai ales dansul sau dansul te-a ales pe tine?” Vine prima noastră întrebare. Irina răspunde simplu „Eu am ales dansul. Iar pe Ion... l-am ales tot eu”.

„Povestea” lor a început cu 4 ani în urmă...

Irina își dorea foarte mult să meargă la dans, obstacolul care stătea în calea realizării visului ei, însă, era lipsa unui partener. După multe meditari asupra potențialului partener de dans al Irinei, „candidatura” a căzut pe Ion, verișorul mai mic decât dânsa cu 2 ani. După multe convingeri și insistări din partea Irinei, Ion a acceptat propunerea și nu regretă că în acea zi, cu ani în urmă a acceptat provocarea Irinei, iar astăzi îi este recunoscător că la ademenit în minunata lume a dansului.

Fiind eleva în clasa 7-a, iar Ion în clasa 5-a mari aspirații nu aveau, însă odată cu creșterea aptitudinilor lor creșteau și scopurile dansatorilor. Ambițiile devin tot mai mari, iar săgeata spre care tind este aruncată din ce în ce mai departe, pe un pisc tot mai înalt.

De 3 ori pe săptămână, pașii lor se îndreaptă spre sala de dans a „Gloriei”, unde mai bine de o oră și jumătate respiră pasiunea dansului. Muncesc mult, deseori fac ore suplimentare, mai ales înaintea diferitor concursuri, căci „numai muncind poți obține succesul”.

Cei care îi învață măiestria dansului sunt profesorii de dans Artur și Ala Varnacov. Antrenorii sunt cei care aleg compozițiile dansului, însă, uneori, dansatorii în urma vizionării unor CD-uri specializate, aleg elementele care le plac cel mai mult și alcătuiesc combinații inedite, după care iau lecții adăugătoare pentru a învăța corectitudinea îndeplinirii lor. Tot antrenorul este cel care decide cine pleacă la competițiile internaționale. Aceste concursuri le permit dansatorilor să-și dezvăluie talentele în fața juriului din alte țări și le oferă o șansă de a se promova.

Competițiile în străinătate au început, pentru Irina și Ion, doar după un an de antrenamente. Au dansat în multe țări europene dintre care Bulgaria, România, Finlanda, Ucraina, ș.a. Au o gama variată de tipuri de dans: samba, cha-cha, rumba, paso doble etc.

Problema cea mai acută rămâne a fi finanțarea, părinții fiind nevoiți să suporte toate cheltuielile, începând de la costume și până la aceste deplasări pentru competiții. Premiile sunt o dovadă vie a talentului, dar și a ambiției lor.

Chiar dacă sunt un cuplu doar în viața din scenă, la competiții trebuie să formeze un tot, să gândească la fel, să se simtă unul pe altul, să acționeze ca o singură ființă.

Ca în orice „cuplu”, desigur că, există și divergențe, certuri, însă, spune Irina, pentru a menține armonia trebuie ca unul din ei să cedeze

„Relația dintre un taur (zodia Irinei) și un berbec (zodia lui Ion) este destul de complicată, însă, de cele mai multe ori, eu sunt cea care cedează”. „Dorința de a dansa și de a-ți atinge scopul propus e mai presus de orice. Atunci când suntem pe ringul de dans toate disputele și neînțelegerile dispar și tot ce contează e doar dansul.”

Deși se întâmplă să se mai certe, ambii afirmă că nu vor să-și înlocuiască partenerii de dans. „Nu-

mi imaginez să am un alt partener de dans, decât Ion” afirma Irina. La fel

spune și el, că „Irina este dansatoarea lui iubită”.

Au participat la multe competiții, unul dintre cele mai dificile fiind cel din mun. Bălți, cu participarea a 64 de perechi de dansatori; dar a fost și unul de neuitat, Irina și Ion dovedind că sunt cei mai buni, ocupând locul I la categoria lor de vârstă, iar în seara aceleiași zile reușind să intre în finală la o categorie de vârstă mai mare.

Au avut parte și de mici ghinioane la competiții. Odată Irinei i s-a rupt rochia în timpul dansului, altădată nu a fost bine încheiată. Și pantalonii lui Ion au avut de suferi... Atunci toate aceste întâmplări provocau emoții, astăzi au rămas amintiri hazlii.

Au fost nevoiți să renunțe la multe lucruri pentru dans, mai ales la timpul liber, dar ei nu regretă nimic, căci bucuria adusă de câștigul unui concurs de dans compensează orice sacrificiu.

Uneori obosesc... dar nu renunță, căci viața lor e construită, deja, în pași de dans.

P.S.: Pe viitor își doresc să creeze o școală a lor de dans în Moldova sau în România.

Și lui Dumnezeu îi plac talentele...

Zile de doliu pentru toata tara... S-a stins din viață **Mihai Dolgan**, liderul formației „**Noroc**”...

„Din mica galaxie a artiștilor autohtoni s-a stins cea mai inteligentă și mai luminoasă stea, care a apus la o zi după ce a împlinit doar 66 de ani. Și lui Dumnezeu îi plac talentele...”, spune Iurie Sadovnic.

„Acest Om, a fost și v-a rămâne în inimile tuturor Românilor...Dumnezeu l-a luat înainte de vreme, dar cine poate pătrunde gândurile și planurile Domnului... Poate acolo in ceruri, El i-a dat un alt Noroc...”

Preamăritul muzician s-a născut la 14 martie 1942 în satul Vladimirești, raionul Sângerei (actualmente județul Bălți). Odată cu reîntoarcerea trupelor sovietice în Basarabia, întreaga familie a fost deportată în Siberia - pentru „crima” de a fi posedat câteva deseatine de pământ și vitele necesare pentru a le lucra. Abia în 1957 a fost posibilă reîntoarcerea în Moldova, dar lipsa mijloacelor materiale a impus un nou exil, de data aceasta voluntar, în regiunea Pavlodar din Kazahstan.

Mihai Dolgan a studiat muzica la Chișinău, totuși, pentru ca sora mai mare, Eugenia reușise să scape de urgia deportării căsătorindu-se.

Debutul sau ca instrumentist a avut loc la Casa de Cultura din Sângerei, dar acesta nu era, firește, decât începutul. Visul lui era să creeze o trupa de jazz, ceea ce s-a și întâmplat în **1967**. Cei cinci băieți talentați și ambițioși, care făceau parte din trupa, s-au numit „**Noroc**”.

Formația nu a fost acceptată chiar de la început de către „superiorii” țării, piesele sale fiind considerate de orientare prooccidentală. Principalul responsabil al campaniei de desființare a „Norocului” era Mihail Plesico, șeful secției de Cultura al CC al PCM. Decizia definitivă a revenit Ministerului Culturii din RSS Moldova. Ordinul nr. 477 din 16 septembrie 1970 semnat de ministrul Leonid Culiuc condamnă formația la desființare, fără dreptul de a mai activa în Moldova. Motivele? Lipsa disciplinei, promovarea unor valori artistice de slabă calitate, lipsa ținutei scenice, absența unei sănătoase orientări ideologice...

Acesta lovitură a împrăștiat „Norocul”.

Cu timpul situația s-a mai îmbunătățit și ei s-au reîntors în Chișinău, acum sub numele „Contemporanul”, dar în 1988 au revenit la vechiul lor nume.

„Noroc” a fost una din cele mai fascinante formații, care a bulversat societatea moldovenească din vremea aceea. Astăzi, după 40 de ani de la înființarea trupei, cântecele „Norocului” le cunoaște toată lumea. „De ce plâng chitarele”, „Cânta un artist”, „Primăvara”, „Dor, Dorule” sunt piese care nu vor dispărea niciodată din patrimoniul național al țării noastre, dar mai ales, din inimile oamenilor. Printre succesele remarcabile ale formației ar trebui amintite două: la începutul anului 1970 „Noroc” obține laurii Festivalului Internațional „Lira Bratislavei” ca reprezentant al Casei de Discuri „Melodia” din Moscova iar piesa „Cânta un artist” a intrat în Topul 10 britanic.

Astăzi, liderul ei a trecut la cele veșnice...

Mihai Dolgan s-a dus în lumea celor dreupți la 16 martie 2008, fiind măcinat de cancer. A fost înmormântat cu lacrimi, regrete și aplauze pe 19 martie la cimitirul Armenesc. A fost petrecut în ultimul său drum de oameni care i-au fredonat cântecele atâția ani la rând...

Marele artist și Om de o valoare inedită Mihai Dolgan, a lăsat în urma o minunată Fonotecă de Aur a creației sale artistice cu peste 1500 de piese, care s-au cântat cu drag timp de 40 de ani și pe care, cu siguranță, le vom cânta mult timp înainte, în amintirea unui OM fenomenal!

„S-a stins o lumânare, s-a stins o stea, s-a stins un om de o mare valoare! Păcat că toate cuvintele frumoase spuse în adresa lui nu le-a auzit atunci când îi era greu. La un început de primăvară, mult iubită și cântată de Mihai Dolgan, plânge inima basarabeanului. Chitarele vor plânge mereu pierderea încă a unui mare Artist. Și totuși cântă un artist... zâmbet optimist. Te iubim, maestre!!!” spun astăzi, cu lacrimi în ochi, colegii de breaslă.

**Omul moare atunci când moare memoria despre el...
El nu a murit, doar a plecat...**

A colaborat la acest articol **Vica Mazălu**

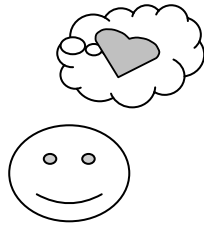
Răspunsurile corecte sunt...

Răspunsurile corecte ale rebusului din numărul 11 al ziarului, de la concursul „Ziarul *Ecoul* împlinește un an”

					L	U	C	H	I	A	N			
					Î	N	-	S	U	F	L	E	T	
						-								
		J	U	L	E	A								
T	O	H	A	T	I	N								
					I	A	C	H	I	M				
					S	T	R	A	T	A	N			
					M	O	R	G	U	N				
	L	Ă	S	T	Ă	R	A	Ș	I	I				

Bancuri despre... „dragoste”

- ☺ - I love you!, strigă englezul.
 - I love you!, răspunde ecoul.
 - Je t'aime!, zice francezul.
 - Je t'aime!, răspunde ecoul.
 - Te iubeesc! strigă romanul.
 - Te iubeesc! răspunde ecoul.
 În fine, strigă și chinezul:
 - Ciang xiong to hoan hui!
 Ecoul:
 - Ce, mă?...

- ☺ Un tânăr cumpără un inel de logodnă.
 - Vă rog să gravați pe el „de la Ion pentru Aurica”
 Giuvaerul bătrân:
 - Te-aș sfătui să scrii doar „de la Ion”. mai știi ce se poate întâmpla...
 ☺ Un bărbat se uită la televizor și se trezește cu o tîgaie în cap de la soție
 - Asta pentru ce e, dragă?
 - Ce e cu numele Laura, scris pe biletul acesta?
 -Aaa,e numele unui cal pe care am pariat la cursele de cai!
 Soția pleacă liniștită...
 A doua zi, bărbatul se trezește cu o tîgaie și mai zdravănă în cap.
 - Asta pentru ce mai e dragă?
 - Te-a sunat calul!
 ☺ **Cugetări...**
 ~ Dragostea e oarbă, dar căsătoria îi redă vederea.
 ~ Dacă vrei ca soția să te asculte când vorbești, vorbește cu alta femeie. O sa fie numai ochi si urechi.
 ~ Intuiția este o calitate a femeii care o ajuta sa-si contrazică bărbatul înainte ca acesta să apuce să deschidă gura.

Membrii redacției : Ludmila Sârghi, Elena Sârghi, Natalia Orlovski
A colaborat: Vica Mazălu
Telefon de contact : 57.90.16,57.90.12.

Horoscopul DRAGOSTEI – 2008

BERBEC Pe la jumătatea lui martie, unii dintre dvs. vor fi tentați să înceapă o relație secretă. Va puteți lăsa cuprinși de o pasiune înflăcărata, iar în iunie puteți petrece un concediu romantic și aventuros. În iulie se va decide dacă pasiunea inițială se transforma într-o dragoste stabilă. În cuplu domnește armonia în august, dar din 25 septembrie și până pe 15 oct., partenerul dvs. poate deveni certăreț și dominator.

TAUR Pentru mulți dintre dvs. dragostea începe odată cu 2008, atunci când călătoriți. Taurii angajați într-o relație afectivă ajung la concluzia că povestea e mai încurcată decât credea. Simțiți un mare devotament, dar și o mare responsabilitate față de persoana de care v-ați îndrăgostit. Din partea partenerului tandrețea se face simțită la sfârșitul lui septembrie.

GEMENI De la sfârșitul lui mai și până în mijlocul lui iunie, aveți sentimente frumoase de împărtășit, dar nu nimeriți cuvintele potrivite și picați mereu la momentul nepotrivit. Niște discuții inteligente cu o persoană fermecătoare va pot determina să vă îndrăgostiți lunea în a doua jumătate a lui august, dar de asta data, persoana de care v-ați amoretat da rateuri între 25 sept. și 15 octombrie. Insa este posibil și un final fericit care să intervină între 19 octombrie și 12 noiembrie.

RAC Viata de cuplu va poate aduce bucurii nenumărate pe parcursul acestui an, pentru că aveți de a face cu un partener onest și devotat. Cuplurile căsătorite se pot decide să conceapă un copil, iar cuplurile stabile dar necăsătorite se pot casatori sub auspiciile extrem de promițătoare. Răcii celibatari pot și ei să cunoască pe cineva cu care ar fi dispuși chiar să se căsătorească.

LEU În relațiile de cuplu, comunicarea funcționează admirabil între 20 feb. și 14 martie. Din 10 mai, comportamentul dvs. față de partener poate deveni cam autoritar, ceea ce îl poate determina pe acesta să se închidă în carapace. Dacă nu reușiți să vă stăpâniți alura de șefi, veți reuși să vă apropiați din nou de partener.

FECIOARA În ciuda faptului că pe plan personal nu va merge grozav, de satisfacții sentimentale nu veți duce lipsa anul acesta. Fecioarele prinse într-o relație stabilă au o soarta mai dificilă, lor le recomandăm să fie oneste și să încerce să înțeleagă nevoia de independență a partenerului. Pe Fecioarele singure le așteaptă o luna mai, de vis.

BALANTA Balanțele își vor descoperi în 2008 latura senzuala. Predispoziția către o aventura sau o relație apare în frumoasa luna mai. În iunie aveți în continuare mare căutare la petreceri, iar la romantismul dvs. clasic va reveniți în septembrie. Minunea durează însă doar până pe 24, căci din 25 până pe 15 octombrie, nu prea reușiți să găsiți tonul potrivit față de partenerul de cuplu.

SCORPION Nimeni nu va poate capta interesul decât dacă este în stare să duca o conversație pe teme profunde. Cei cu preocupări mai terestre se pot îndrăgosti de cineva din străinătate. La împlinirea emoțională va puteți aștepta între 13 mart. și 6 apr., când sunteți într-o frumoasă armonie cu propriile sentimente și cu partenerul, iar în mai ar fi o luna ideală pentru cununii. Poveștile de iubire sunt amenințate în oct. și noiembrie.

SAGETATOR În acest an intrați în alta etapă de dezvoltare, devenind mai calmi, mai înțelepți și mai stăpâni pe dvs. Acest nou echilibru va da posibilitatea să vă priviți partenerul cu alți ochi, ceea ce l-ar putea aduce la enervare. Dacă sentimentele partenerului sunt autentice, veți depăși și perioada de cărâieli din mai și din iunie și veți deveni mai apropiați ca oricând în octombrie și noiembrie. Noile iubiri înfloresc mai ales în aprilie.

CAPRICORN Anul acesta vă va aduce pe plan personal multe satisfacții. Prezența lui Jupiter vă va spori încrederea în forțele proprii, dar și încrederea față de cei din jur. El reușește să trezească și unei zodii atât de rezervate cum este a dvs., sentimente de o intensitate copleșitoare. La sfârșitul lui ianuarie, puteți începe o relație cum nu ați mai trăit, iar dacă va speriați, contextul propice reapare în mai. Relațiile de cuplu stau sub semnul conflictului între 5 martie și 9 mai.

VARSATOR În 2008 vor fi destule momente în care va veți simți deusolați. Discuțiile duse pe parcursul lunilor ian. - februarie v-ar putea ajuta pe amândoi să vă lămuriiți ce anume așteptați fiecare dintre dvs. de la aceasta relație. Evitând discuțiile contradictorii în perioada critică, puteți găsi soluții constructive pentru echilibrul cuplului dvs. Veți constata acest lucru după armonia care se instaurează către mijlocul lunii martie.

PESTI În acesta an, deveniți sufletul unor acțiuni sau proiecte de grup. Aceasta schimbare de statut începe să vă atragă sentimente diferite din partea celorlalți membri. Între 25 ian. și 17 feb., o relație de prietenie se poate transforma într-o dragoste a cărei profunzime poate să vă surprindă. În martie, deși persoana iubita trăsneste și bufnește, dvs. rămâneți plini de afecțiune și începeți să vă enervați de abia după 6 aprilie. La începutul lui mai, persoana iubita se potolește, iar între 19 iunie și 12 iulie va da toate dovezile de iubire pe care vi le doriți.